

мажорних обставин, а з огляду на події в Україні на сьогодні необхідно фіксувати в договорі - «неможливість виконання договору» та «звільнення від застосування штрафних санкцій» у зв'язку з відсутністю(недопоставкою) товару стороною, що здійснює свою діяльність в зоні АТО [3]. Це дозволяє дотриматися принципу свободи договору (ст.627 Цивільного кодексу України), який передбачає, що сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості) [1]. Отже, завжди потрібно уважно читати розділ контракту «форс-мажорні обставини» і оцінювати реальні ризики настання форс-мажорів, зазначати їх у договорі з метою уникнення подальшої відповідальності за невиконання зобов'язань.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
- 2.Розпорядження Президента України від 15.05.2014 № 862/2014-рп «Про заходи щодо забезпечення інформування громадськості про антитерористичну операцію» [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/862/2014-%D1%80%D0%BF>
- 3.Актуальні проблеми правового регулювання відповідальності дистриб'ютора в ритейлі з урахуванням форс-мажорних обставин, пов'язаних з АТО[Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://plp.kiev.ua/ua/publications/172-force-majeure-in-retail>
4. Інформаційний лист щодо тимчасових заходів для суб'єктів нагляду Нацкомфінпослуг, що здійснюють свою діяльність на території проведення антитерористичної операції, та осіб, які проживають у зоні проведення антитерористичної операції або переселилися з неї [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nfp.gov.ua/news/855.html>

Правове регулювання державної реєстрації суб'єктів господарювання

Гапоненко У.П., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

У ч. 1 ст. 58 Господарського кодексу України зазначено, що суб'єкт господарювання підлягає державній реєстрації, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Відповідно до ч. 13 ст. 58 ГК України діяльність незареєстрованого суб'єкта господарювання, який підлягає державній реєстрації, забороняється. Доходи, одержані таким суб'єктом, стягуються до Державного бюджету України у встановленому законом порядку. [1] Отже, реєстрація має конститутивне значення як юридичний факт, з яким пов'язується створення суб'єкта підприємництва.

Загальні правила державної реєстрації суб'єктів господарювання містяться в ст.58 Господарського кодексу України. Детально процедура державної реєстрації регламентується Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» від 15.05.2003 р., що набрав чинності з 01.07.2004 р. Дія цього Закону поширюється на державну реєстрацію всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, форми власності та підпорядкування, а також фізичних осіб - підприємців [2]. Таким чином, законодавством України передбачена єдина система державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності – усі суб'єкти підлягають державній реєстрації у відповідних органах в однаковому

порядку. Законом можуть бути встановлені особливості державної реєстрації деяких суб'єктів підприємництва, наприклад, банки, об'єднань громадян, благодійних організацій, партій, фінансових установ, бірж.

Стаття 4 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» визначає, що державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців – це засвідчення факту створення або припинення юридичної особи, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, а також вчинення інших реєстраційних дій, які передбачені цим Законом, шляхом внесення відповідних записів до Єдиного державного реєстру.

Порядок проведення державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців включає, зокрема: перевірку комплекtnості документів, які подаються державному реєстратору, та повноти відомостей, що вказані в реєстраційній картці; перевірку документів, які подаються державному реєстратору, на відсутність підстав для відмови у проведенні державної реєстрації; внесення відомостей про юридичну особу або фізичну особу-підприємця до Єдиного державного реєстру; оформлення і видачу свідоцтва про державну реєстрацію та виписки з Єдиного державного реєстру.

Зміни в установчих документах юридичної особи, а також зміна прізвища та/або імені, та/або по батькові або місця проживання фізичної особи-підприємця підлягають обов'язковій державній реєстрації шляхом внесення відповідних змін до записів Єдиного державного реєстру в порядку, встановленому Законом. Відокремлені підрозділи юридичної особи не підлягають державній реєстрації.

Відповідно до ч.5 ст.4 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» представництва, філії іноземних компаній в Україні підлягають акредитації на території України в порядку, встановленому законом.

Ст. 5 даного закону визначає, що державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців проводиться державним реєстратором за місцезнаходженням юридичної особи або за місцем проживання фізичної особи - підприємця. [2]

На даний час актуальне питання електронної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.

14.08.2011 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» щодо проведення електронної реєстрації», що передбачає запровадження можливості подання державному реєстратору документів в електронному вигляді для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи-підприємця.

На сьогодні у відповідності до чинного законодавства існує можливість подачі електронних документів для проведення наступних реєстраційних дій: державна реєстрація фізичної особи, яка має намір стати підприємцем; державна реєстрація юридичної особи, утвореної шляхом заснування нової юридичної особи. [3]

Для подачі електронних документів для проведення державної реєстрації використовується комп'ютерна програма «Реєстраційний портал».

Реєстраційний портал – це програмне забезпечення, представлене у

формі Інтернет-сторінки, що забезпечує формування та подання документів, необхідних для проведення державної реєстрації юридичних осіб або фізичних осіб - підприємців, передбаченої Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців».

Для роботи з Реєстраційним порталом необхідно самостійно створити індивідуальний обліковий запис заявника – це запис, який створюється заявником шляхом реєстрації на Реєстраційному порталі та використовується для ідентифікації заявника на Реєстраційному порталі, перегляду заявником інформації про стан розгляду направлених ним електронних документів для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця, а також для отримання заявником електронних документів, які направлені йому державним реєстратором.

Заповнення реєстраційної картки здійснюється за допомогою програми формування та подання документів і розміщується на веб-сайті. Інші електронні документи, які відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», які подаються державному реєстратору, створюються за допомогою даної програми у вигляді файлів, які містять відскановані з паперових носіїв образи документів. Паперові носії документів повинні бути оформлені відповідно до вимог статті 8 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців». Кожен електронний документ, крім документа, що посвідчує повноваження уповноваженої особи, засвідчується електронним цифровим підписом заявника, сумісним з програмою формування та подання документів.

Під час відкриття державним реєстратором електронних документів для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця заявнику автоматично надсилається повідомлення про підтвердження факту одержання електронних документів державним реєстратором у електронній формі.

Державний реєстратор здійснює розгляд електронних документів та проводить державну реєстрацію юридичної особи або фізичної особи - підприємця у порядку, встановленому Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців». Електронні документи розглядаються у порядку черговості їх надходження.

Отже, державна реєстрація суб'єктів господарювання – це обов'язкова умова здійснення усіх видів господарської діяльності кожним суб'єктом господарювання, що означає необхідність проходження ним певної процедури, що посвідчується свідоцтвом про реєстрацію. [4, с. 102]

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №18, №19-20, №21-22. – Ст. 144.
2. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» від 15.05.2003 року // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 31- 32. - Ст.263.
3. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» щодо проведення електронної реєстрації» від 19 жовтня 2010 року // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 10. - Ст.67.
4. Господарське право України: навчальний посібник / За ред. С. В. Несинової. – К.: Центр навчальної літератури, 2012.